31981L0680

29.8.1981. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 246/32

KOMISIJAS DIREKTĪVA

(1981. gada 30. jūlijs),

ar kuru groza Direktīvas 71/250/EEK, 71/393/EEK, 72/199/EEK, 73/46/EEK, 74/203/EEK, 75/84/EEK, 76/372/EEK un 78/633/EEK, ar ko nosaka Kopienas analīžu metodes barības oficiālajai kontrolei

(81/680/EEK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1970. gada 20. jūlija Direktīvu 70/373/EEK par paraugu ņemšanas un analīžu Kopienas metožu ieviešanu barības oficiālajai kontrolei [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Grieķijas Pievienošanās aktu, un jo īpaši tās 2. pantu,

tā kā Komisijas 1971. gada 15. jūnija Pirmās Direktīvas 71/250/EEK, ar ko nosaka Kopienas analīžu metodes barības oficiālajai kontrolei, [2] pielikumā izklāstīti vispārīgi noteikumi par to, kā piemērojamas analīžu metodes, kas aprakstītas minētajā direktīvā, kā arī Komisijas Direktīvās 71/393/EEK [3], 72/199/EEK [4], 73/46/EEK [5], 74/203/EEK [6], 75/84/EEK [7], 76/372/EEK [8] un 78/633/EEK [9], kuras nosaka Kopienas analīžu metodes barības oficiālajai kontrolei; tā kā tomēr dažas no iepriekšminētajām direktīvām nosaka, ka šie vispārīgie noteikumi neattiecas uz barības piedevu analīžu metodēm;

tā kā vispārīgie noteikumi jāpielāgo tā, lai tie būtu piemērojami visu barības komponentu analīzēm bez nošķiršanas; tā kā tāpēc attiecīgo direktīvu noteikumi būtu jāgroza;

tā kā šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Komisijas Pirmo Direktīvu 71/250/EEK groza šādi.

1. Tās 1. pantam pievieno šādu punktu:

   "Vispārīgie noteikumi, kas ietverti pielikuma 1. daļā, attiecas uz analīžu metodēm, kuras pieņemtas saskaņā ar Padomes Direktīvu 70/373/EEK."

2. Pielikuma 1. daļu "Ievads" aizstāj ar šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

Komisijas Otrajā Direktīvā 71/393/EEK svītro 1. panta 2. punktu.

3. pants

Komisijas Trešajā Direktīvā 72/199/EEK svītro 2. punktu 1. un 2. pantā.

4. pants

Komisijas Ceturtajā Direktīvā 73/46/EEK svītro 2. punktu 1. un 2. pantā.

5. pants

Komisijas Piektajā Direktīvā 74/203/EEK svītro 2. punktu 1. un 2. pantā.

6. pants

Komisijas Sestajā Direktīvā 75/84/EEK svītro 1. panta 2. punktu.

7. pants

Komisijas Septītajā Direktīvā 76/372/EEK svītro 1. panta 2. punktu.

8. pants

Komisijas Astotajā Direktīvā 78/633/EEK svītro 1. panta 2. punktu.

---

[1] OV L 170, 3.8.1970., 2. lpp.
[2] OV L 155, 12.7.1971., 13. lpp.
[3] OV L 279, 20.12.1971., 7. lpp.
[4] OV L 123, 29.5.1972., 6. lpp.
[5] OV L 83, 30.3.1973., 21. lpp.
[6] OV L 108, 22.4.1974., 7. lpp.
[7] OV L 32, 5.2.1975., 26. lpp.
[8] OV L 102, 15.4.1976., 8. lpp.
[9] OV L 206, 29.7.1978., 43. lpp.

9. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 1981. gada 1. decembrim. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1981. gada 30. jūlijā

Komisijas vārdā —

priekšsēdētājs

Gaston THORN

PIELIKUMS

"PIELIKUMS

1. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR BARĪBAS ANALĪŽU METODĒM

A. PARAUGU SAGATAVOŠANA ANALĪZĒM

1. **Mērķis.**

Turpmāk aprakstītās procedūras attiecas uz to gala paraugu sagatavošanu analīzēm, kas nosūtīti kontroles laboratorijām pēc paraugu ņemšanas saskaņā ar noteikumiem, kuri izklāstīti Komisijas 1976. gada 1. marta Pirmajā Direktīvā 76/371/EEK, kas nosaka Kopienas metodes paraugu ņemšanai barības oficiālajai kontrolei [1].

Šie paraugi jāsagatavo tā, lai analīžu metodēs noteiktie iesvara daudzumi būtu homogēni un gala paraugiem reprezentatīvi.

2. **Veicamie drošības pasākumi.**

Visas vajadzīgās darbības jāveic tā, lai pēc iespējas izvairītos no parauga piesārņošanas un novērstu izmaiņas tā sastāvā. Lai samazinātu gaisa un gaismas iedarbību uz paraugiem, to sasmalcināšana, sajaukšana un sijāšana jāveic iespējami ātri. Neizmanto dzirnavas un smalcināšanas iekārtas, kurās iespējama paraugu sakaršana. Pret sakaršanu īpaši jutīgas barības paraugus ieteicams sasmalcināt, izmantojot rokas metodes. Jāveic arī viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka pašas iekārtas nerada paraugu piesārņojumu ar mikroelementiem.

Ja paraugu sagatavošanu nevar veikt, būtiski nemainot to mitruma saturu, nosaka mitruma saturu pirms un pēc parauga sagatavošanas saskaņā ar metodi, kas izklāstīta pielikuma 1. daļā Komisijas 1971. gada 18. novembra Otrajai Direktīvai 71/393/EEK, kura nosaka Kopienas analīžu metodes barības oficiālajai kontrolei [2] un kas grozīta ar Komisijas 1972. gada 5. decembra Direktīvu 73/47/EEK [3].

3. **Procedūra.**

Gala paraugu rūpīgi sajauc mehāniski vai ar rokām. Paraugu sadala divās vienādās daļās (vajadzības gadījumā, izmantojot diagonāļu metodi). Pusi parauga glabā piemērotā tīrā un sausā, hermētiski noslēdzamā konteinerā, bet otru pusi vai parauga reprezentatīvu daļu, kas ir vismaz 100 g, sagatavo turpmāk aprakstītajā veidā.

3.1. *Barības paraugi, kurus var malt dabiskā stāvoklī.*

Ja attiecīgajās analīžu metodēs nav noteikts citādi, visu paraugu vajadzības gadījumā vispirms samaļ un tad sijā caur sietu ar 1 mm acojumu (saskaņā ar ISO R565 ieteikumu). Paraugu nedrīkst samalt pārāk smalki.

Izsijāto paraugu sajauc un savāc piemērotā tīrā un sausā, hermētiski noslēdzamā konteinerā. Paraugu vēlreiz sajauc tieši pirms iesvara ņemšanas analīzēm.

3.2. *Barības paraugi, kurus var malt pēc žāvēšanas.*

Ja analīžu metodēs nav noteikts citādi, saskaņā ar 2. iedaļā iepriekšminētās mitruma noteikšanas metodes 4.3. punktā aprakstīto procedūru paraugus apžāvē, samazinot to mitruma saturu līdz 8 — 12 % līmenim. Pēc tam rīkojas, kā noteikts 3.1. iedaļā.

3.3. *Šķidra vai pussķidra barība.*

Paraugu savāc piemērotā tīrā un sausā, hermētiski noslēdzamā konteinerā. Paraugu vēlreiz sajauc tieši pirms iesvara ņemšanas analīzēm.

3.4. *Citāda barība.*

Paraugus, kurus nevar sagatavot pēc kādas no iepriekšminētajām procedūrām, apstrādā, izmantojot jebkuru citu procedūru, ar kuru var nodrošināt, lai analīzēm ņemtais iesvars būtu homogēns un gala paraugiem reprezentatīvs.

4. **Paraugu glabāšana.**

Paraugi jāglabā temperatūrā, kurā nemainās to sastāvs. Paraugus, kuros paredzēts analizēt vitamīnus vai vielas, kas gaismā sadalās, glabā brūna stikla konteineros.

B. NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ IEKĀRTĀM UN REAĢENTIEM, KO IZMANTO ANALĪŽU METODĒM

1. Ja analīžu metodēs nav noteikts citādi, visiem analītiskajiem reaģentiem jābūt analītiski tīriem (a.t.). Nosakot mikroelementus, reaģentu tīrība jāpārbauda ar tukšo mēģinājumu. Atkarībā no iegūtajiem rezultātiem, var būt vajadzīga reaģentu papildus attīrīšana.

2. Visās darbībās, kas ietver šķīdumu gatavošanu, atšķaidīšanu, skalošanu vai mazgāšanu un kas analīžu metodēs minētas, nenorādot izmantojamo šķīdinātāju vai atšķaidītāju, jālieto ūdens. Parasti izmanto demineralizētu vai destilētu ūdeni. Atsevišķos gadījumos, kas norādīti analīžu metodēs, ūdens attīrīšanai izmanto īpašus paņēmienus.

3. Ņemot vērā kontroles laboratoriju standarta aprīkojumu, analīžu metodēs norādīti tikai specifiski instrumenti un aparatūra vai to īpašs izmantošanas veids. Tiem jābūt tīriem, īpaši gadījumos, kad jānosaka ļoti mazi vielu daudzumi.

C. ANALĪŽU METOŽU PIEMĒROŠANA UN REZULTĀTU IZTEIKŠANA

1. Katru barības sastāvā esošo vielu parasti nosaka pēc vienas metodes. Gadījumos, kad paredzētas vairākas analīžu metodes, kontroles laboratorijā izmantotā metode jānorāda analīžu ziņojumā.

2. Analīžu ziņojumā norāda vidējo lielumu, ko iegūst pēc vismaz diviem atkārtotu analīžu rezultātiem ar pietiekami labu atkārtojamību, kuri iegūti, analizējot atsevišķas parauga daļas.

Šo rezultātu izsaka analīzes metodē norādītajā veidā ar atbilstošu skaitu svarīgu skaitļu, un rezultātu, ja nepieciešams, koriģē, ņemot vērā mitruma saturu gala paraugā pirms tā sagatavošanas analīzēm.

---

(1) OV L 102, 15.4.1976., 1. lpp.
(2) OV L 279, 20.12.1971., 7. lpp.
(3) OV L 83, 30.3.1973., 35. lpp."